

Как Къртичето си уши панталонки

Зденек Милер
Едуард Петишка

Jak Krtek ke kalhotkám přišel
Zdeněk Miler – Eduard Petiška
© Едуард Петиска, автор, 1960 г.
© Зденек Милер, художник, 1960 г.
© Йорданка Трифонова, превод от чешки, 2012 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2012 г.

ISBN 978-954-398-264-6

Как Къртичето си уши панталонки

По идея и с илюстрации на **Зденек Милер**
Текста написа **Едуард Петишка**

Книгоиздателска къща „Труд“
София, 2012

Имало едно време една купчинка.
Тя се тресяла и подскачала, все едно имала крачета.

Но не само крачета имала, имала и муцунка.
Ама това било Къртичето!
– Това съм аз – казва ни Къртичето, – а това са моите
съкровища. Намерих ги в земята.

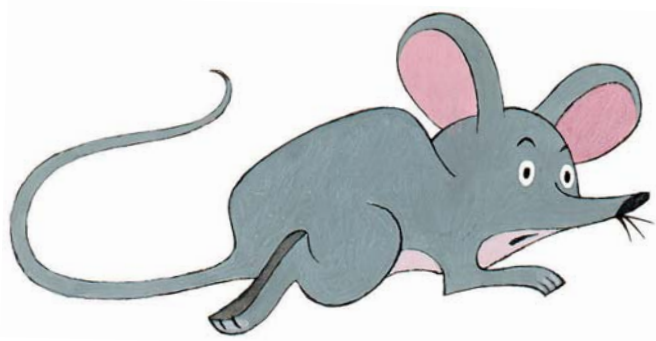

– Топчето е по-хубаво от
пирона, а огледалцето
е по-хубаво от топчето.
Но най-хубаво щеше да бъде,
ако си имах панталонки.
Панталонки с големи
джобчета. Колко много
съкровища биха се побрали
в тях! Само че къде да
намеря панталонки?

– Хей, мишчице, спри за малко, моля те! Живееш в къщата с хора, сигурно знаеш къде има панталонки. Панталонки с големи джобчета.

– Цър-цър-цър! Панталонки ли? Какво общо имам аз с панталонките? Дай ми на мене сиренце и захар. Цър-цър-цър! За панталонки хич не ме търси.

– Чакай, пеперудке, чакай!
– затичало се Къртичето
към пеперудката. –
Летиш надлъж и нашир,
много неща виждаш.
Сигурно знаеш къде има
панталонки. Панталонки
с големи джобчета. Хайде,
кажи ми! Много
ми трябват. Не отлитай,
моля те! – гледало
Къртичето отлитащата
пеперудка и после
затичало след нея...

И като се затичало – на пътя му поточе!
Буф! Пляс! Пляс!
– Апчихи! – кихнало Къртичето.

